

sudat prin tinerețea și devotamentul pentru muzică, dans, cuplet.

Spectacolul *Nu-i bai!*, semnat de cuplul de autori mai sus amintiți și prezentat de Teatrul Dramatic — Secția Estradă din Baia-Mare, aflat în turneu în capitală, a adus în peisajul vieții artistice bucoreștene clipe de vervă și bună dispoziție.

Interpreții de muzică ușoară Doina Cristina Marin (cu mișcarea scenică tinerească, amplă, rîrnată, cu linia clară a vocii în piese cu aranjament orchestral plăcut), Adriana Cucu (cu reale calități scenice), Bebe Andercău (cu vădită înclinație spre temele melodice pline de sensibilitate), sau Gheorghe Bondrea (cu voce cultivată, caldă, plină), care reia vechile, dar mereu proaspetele teme ale tangoului, au fost acompaniați de grupul vocal feminin bine armonizat, ale cărui reale calități de canto, teatru și mișcare scenică s-au dovedit cu prisosință în întregul spectacol.

Prologul spectacolului, prezentat de Magdalena Ion cu vivacitate, pune accente satirice problemelor care se cer tratate chiar și în fraza șarjantă a revistei.

Scurtele momente de teatru umoristic, „Întoarcerea fiului“, „Telefonul“, l-au detașat pe Paul Talașman ca un veritabil actor de comedie, cu talent și fantezie scenică.

Omogenitatea actoricească a celei mai mari părți din ansamblu s-a dovedit din plin în sceneta „Nunta“, cu puternice accente satirice adresate modului mercantil și denaturat de a trata frumoasele și tradiționale obiceiuri de nuntă, scenetă care aduce și câteva idei interesante de compoziție și scenografie.

Cu certitudine, trupa de balet s-a reliefat ca un exemplu de muncă complexă în domeniul revistei, într-o adevărată incursiune în lumea eternului vals, a muzicii și stilului *Beatles*, sau în parodia western (de ce oare se apelează mereu la această sursă), în care am avut plăcerea unei secvențe french-can de bună calitate, precum și a folclorului pe teme moderne.

Epilogul „revistei“ aduce un plus de prospețime și tinerețe, o invitație la jocurile de iarnă ale copilăriei, la drumeție și voieșie, un elogiu adus zonei a căror mesageri interpreții au fost.

Este de subliniat că există în acești tineri artiști, pentru că ei declamă cu aceeași dezinvoltură cu care dansează, prezintă, cîntă.

O adevărată surpriză, corpul de balet, plin de culoare, sau soliștii cu „școală“ a dansului modern, ca Bogdan Dorin, cu perspective în cariera pe care a ales-o, sau realele calități scenice ale lui Hideg László, sau calități de coregraf ale lui Papp Zoltan.

Aranjamentele muzicale, ca și piesele de bună calitate muzicală ale orchestrei condusă de Ivan Fekete, necesită însă și o estetică vestimentară mai adecvată, de o anume omogenitate și sobrietate, chiar dacă este spectacol de revistă.

Trebuie spuse câteva cuvinte și despre decorurile lui Mircea Matcaboji — simple dar de bun gust.

Ca orice „explorare“ a unui nou drum, ansamblul are micile lui curențe, micile lui ezitări, sau inegalități, pe care desigur timpul și munca, cu alte cuvinte experiența și dăruirea profesională le vor învinge cu certitudine.

Stefan Cărăpănceanu

Deschiderea stagiunii la Filarmonica „Banatul”

Dacă Opera Română din Timișoara și-a deschis stagiunea cu baletul „Prinț și cerșetor“ de Laurențiu Profeta, a cărui premieră a avut loc în iunie, Filarmonica de Stat „Banatul“ ne-a oferit în deschiderea stagiunii o altă lucrare românească pe care melomanii au apreciat-o încă de la prima ei audiere din 1977: oratoriul *Cîntarea străbunilor* de Remus Georgescu.

Reunind un ansamblu orchestral amplu secondat de corul mixt și cu aportul soliștilor și al recitatorilor, compozitorul, dirijorul și directorul filarmonicii, Remus Georgescu a găsit o rezolvare fericită a momentului inaugural. Mesajul oratorului, cu a lui profunzime ce pornește de la obirșia îndepărtată a poporului nostru și evocînd răscolitor momentele de cumpănă ale istoriei spre a culmina în acel *Imn soarelui* de maximă actualitate, este semnificarea biruinței, împlinirii care a fost clădită pe suferințe.

Impunătoare fresce vocal-simfonice, în care pe lângă orchestră au avut un aport cînsiderabil atît corul pregătît de Diodor Nicoară cit și soliștii Virginia Manu și flautista Ioana Mogoș precum și recitatorii Larisa Stase-Mureșan și Sinka Károly, i-au urmat două opus-uri din literatura universală, ambele de mare popularitate.

Concertul pentru vioară de Mendelssohn-Bartholdy a avut ca protagonist pe artistul emerit Ștefan Ruha, care a accentuat laturile sentimentale ale partiturii romanticului german. Păcat că o cedare în vivacitatea timpilor părților extreme a știrbit din incandescența lor.

Pentru orchestră, *Tablourile dintr-o expoziție* de Mussorgski-Ravel au constituit afirmarea calităților individuale și colective ale instrumentiștilor. Sub bagheta severă și precisă a maestrului Georgescu, *Tablourile* au fost riguros reconstituite muzical, căpătînd fiecare specificul și semnificația atît de bine surprinse de compozitor.

Ca timp, reunirea acestor trei lucrări într-un concert a depășit cu mult cele două ore obișnuite dar la început de stagiune, cînd publicul este foarte doritor de a asculta muzică și cînd și interpretările corespund exigențelor lui, aceasta a dus la augmentarea sărbătoreșcului din debutul șirului de concerte ale Filarmonicii.

Damian VULPE

Stagiuni camerale

În colaborare cu Filarmonica „George Enescu“ și cu Palatul Culturii din Fitești, Uniunea compozitorilor a inițiat în ultimii 2 ani o stagiune camerală în orașul-gazdă, menită a prezenta iubitorilor de muzică cultă capodopere ale literaturii universale și românești de gen în interpretări din cele mai